

Casa Vidal

PATRIMONI CIUTADÀ. Aquest gran casal que cohesiona la plaça de Gispert és un dels edificis que milloren l'urbanisme de la zona quan es mostren ben restaurats i mantinguts.

Foto: Francesc Rubí.

El barri dels quatre cantons, bastit sobretot a la segona meitat del segle XIX, és el darrer eixample dins el recinte emmurallat del barri antic. Agrupa edificis ben compostats, d'estil eclèctic, tradicional o neoclàssic, com la casa Vidal, de 1864, que són habitatges benestants amb façanes que remarquen la importància de viure en el nucli antic pel valor de centralitat que representava a l'època.

És un gran edifici d'habitatges de planta baixa, entresol, dos pisos i golfes no habitables, amb tres façanes, la principal a la plaça de Gispert i les laterals que fan cantonada als carrers de les Barreres i del Camp d'Urgell. L'edifici està format per tres cossos que no s'aprecien en la façana principal, que està ordenada simètricament. La planta baixa té vuit portals de la mateixa mida coronats per arcs rebaixats i el principal, on hi ha la porta d'accés, té un arc amb motllura que es destaca per sobre de la resta. Les altres obertures també són vuit per planta, alineades en vertical. A l'entresol són portes balconeres, en la primera i segona plantes hi ha balcons que sobresurten de la façana i a les golfes hi ha finestrons rectangulars. Pel que fa al parament, és un estucat que imita la forma de carreus regulars. Antigament era de color de pedra i actualment està pintat de blanc, en contrast amb els brancals i les llindes de les obertures, les cantonades i la línia d'imposta entre la planta baixa i l'entresol, que estan remarcades en pedra.

El catàleg de Manresa protegeix l'edifici de manera parcial, és a dir la volumetria, l'estructura i la façana, per la rellevància històrica i artística. A més, s'ha tingut en compte la capacitat d'integració en el teixit urbà, que enriqueix el paisatge amb una tipologia d'edificació que ha esdevingut la més habitual del barri.